

Vergaderjaar 2003–2004

28 836 (R 1735)

**Aanpassing van de Rijkswet op het
Nederlandschap en de Rijkswet van
21 december 2000 tot wijziging van de Rijkswet
op het Nederlandschap met betrekking tot de
verkrijging, de verlening en het verlies van het
Nederlandschap (Stb. 618), mede in verband
met de totstandkoming van de Wet
conflictenrecht geregistreerd partnerschap**

Nr. 6

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 19 april 2004

Met belangstelling heb ik kennis genomen van de positieve reactie van de leden van de VVD-fractie op het voorstel. De leden van de CDA-fractie hebben enkele vragen en opmerkingen, waarop hierna per onderdeel zal worden geantwoord.

Artikel 1, onderdeel 2

De leden van de CDA-fractie vragen op onderdelen verduidelijking van de gegeven toelichting bij het tweede onderdeel van artikel 1 van het wetsvoorstel. In dit onderdeel wordt bepaald dat zowel een in Nederland geregistreerd partnerschap als een in het buitenland geregistreerd partnerschap dat in Nederland op grond van het bepaalde in de artikelen 2 en 3 van de Wet conflictenrecht geregistreerd partnerschap wordt erkend, voor de werking van de Rijkswet op het Nederlandschap (RWN) gelijkgesteld wordt met een huwelijk, en dat de partners in zulk een relatie gelijkgesteld worden met echtgenoten.

In geval van een in Nederland geregistreerd partnerschap of een buiten Nederland geregistreerd partnerschap dat hier te lande voor erkenning in aanmerking komt, kan de geregistreerde partner een beroep doen op de specifieke voorzieningen die gelden voor echtgenoten. Zo kan hij een beroep doen op de optiemogelijkheid opgenomen in artikel 6, eerste lid, onder g, RWN, en de uitzondering op de reguliere verblijfstermijn bij naturalisatie (artikel 8, tweede lid, RWN). Ook verliest een dergelijke geregistreerde partner – behoudens in geval van artikel 15A – niet het Nederlandschap op de voet van artikel 15, eerste lid aanhef en onder c, RWN, indien hij vrijwillig de nationaliteit van zijn partner aanneemt. Het maakt daarbij niet uit of de geregistreerde partner in Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba hoofdverblijf heeft.

Dat het in Nederland gesloten en het door Nederland erkende in het buitenland geregistreerde partnerschap de hierboven aangegeven nationaliteitsrechtelijke gevolgen heeft, brengt op zichzelf niet mee, dat de Nederlandse Antillen en Aruba verplicht zouden zijn eveneens het geregistreerde partnerschap in hun nationale wetgeving in te voeren noch dat zij in hun nationale wetgeving conflictenrechtelijke regels voor dit instituut

dienen op te nemen. Artikel 39 van het Statuut noopt daartoe niet. In die zin dient het eerste gedeelte van de door de leden van de CDA-fractie aangehaalde zinsnede te worden gelezen.

Ook overigens wijzigt de invoering van het in het tweede onderdeel van artikel I van het wetsvoorstel gestelde de onderlinge verhoudingen tussen Nederland, de Nederlandse Antillen en Aruba niet. Die verhoudingen zijn deels geregeld in het Statuut, en wel – waar het dit onderwerp betreft – behalve in artikel 39 ook in artikel 40 van het Statuut.

Waar het betreft artikel 40 van het Statuut, hebben, zoals de leden van de CDA-fractie terecht opmerken, de President van en de Procureur-generaal bij de Hoge Raad op mijn verzoek een advies gegeven over de betekenis van dit artikel, en daarbij na een uitvoerige motivering geconcludeerd: «dat ingevolge artikel 40 van het Statuut vonnissen en beschikkingen, uitgesproken door de rechter in Nederland, de Nederlandse Antillen of Aruba, en grossen van authentieke akten, verleden in deze landen, althans in de gevallen die het privaatrecht betreffen, in het gehele Koninkrijk ten uitvoer kunnen worden gelegd, zonder voorafgaande erkenning. Toetsing vindt niet plaats.» De vraag van de leden van de CDA-fractie, of er een verplichting bestaat om huwelijksakten en akten van geregistreerd partnerschap in het gehele Koninkrijk ten uitvoer te leggen, zou ik als volgt willen beantwoorden. Het betreft hier authentieke akten van huwelijk of van geregistreerd partnerschap. Dergelijke akten komen niet voor tenuitvoerlegging in aanmerking in die zin dat men er met de sterke arm uitvoering aan zou kunnen geven. Aan de orde is slechts de vraag of een dergelijke akte in een ander deel van het Koninkrijk aan erkenningsvoorwaarden kan worden onderworpen. In het advies van de Hoge Raad ligt besloten dat de rechtskracht van deze akten in alle delen van het Koninkrijk gelijk is. De rechtskracht is niet afhankelijk van het antwoord op een erkenningsvraag. Een toetsing vindt niet plaats. Het oordeel dat een akte, en daarmee ook de erin neergelegde rechtsverhouding, in een ander deel van het Koninkrijk dan waar de akte is verleden rechtskracht heeft, impliceert echter niet een verplichting voor dat andere deel van het Koninkrijk om maatregelen te nemen ten einde een soortgelijk instituut in de lokale wetgeving in te voeren. Zoals de aan het woord zijnde leden terecht opmerken, is de in artikel 39 van het Statuut neergelegde concordantieplicht niet absoluut. Gelet hierop, en op het feit dat in de Nederlandse Antillen en Aruba niet het voornemen bestaat tot het nemen van zodanige maatregelen, is door de Nederlandse regering tijdens het tripartiete overleg van 7 januari 2004 wederom het standpunt ingenomen dat zij op dit punt geen verdere actie zal ondernemen. De vraag of dat standpunt in overeenstemming is met het advies van de Hoge Raad, beantwoord ik bevestigend.

Tijdens het voornoemde overleg is overigens opnieuw gesproken over de betekenis van artikel 40 van het Statuut voor de erkenning van in Nederland geregistreerde partnerschappen en huwelijken van personen van hetzelfde geslacht. Over de vraag of artikel 40 van het Statuut meebrengt dat een huwelijk van personen van gelijk geslacht als zodanig in het basisadministratie van Curaçao dient te worden ingeschreven, is thans een kort geding aanhangig voor het gerecht van eerste aanleg te Willemstad. Afge wacht moet worden wat de uitkomst van deze procedure zal zijn.

Deze leden vragen tenslotte welke de mogelijke consequenties van het huidige standpunt van de Nederlandse Antillen en Aruba met het oog op de relatie met de Europese Unie kunnen zijn. Voor zover ik de ontwikkelingen op dit terrein kan overzien, zie ik geen consequenties voor de relatie met de Europese Unie.

Ik hoop hiermee de gestelde vragen naar genoegen te hebben beantwoord.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
M. C. F. Verdonk